

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614205178
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3614205178.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava IČO: 36 613 843 proti žalovanému: v I. rade B. Š., G.. XX.XX.XXXX, K. U. O.Á., Z. X. P.: Q. Š., G.. XX.XX.XXXX, K. U. O., toho Č. F.. A. XXX/X, XXX XX O., právne zastúpená: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava IČO: 42 362 962, právne zastúpený: Advokátska kancelária OREA Consulting, s.r.o. so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava, IČO: 46 962 000, o zaplatenie sumy 5516,60eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalovaný v 1/ rade nemá nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania.

Žalovaná v 2/ rade a vedľajší účastník majú nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1.Dňa 22.08.2014 doručil žalobca tunajšiemu súdu žalobu, ktorou sa voči žalovaným v I. a 2. rade spoločne a nerozdielne domáhal zaplatenia sumy 5516,60 eur, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.02.2012 do 11.08.2013 vo výške 112,39 eur, ročného úroku z omeškania 8,50% zo sumy 5516,60 eur od 12.08.2013 do zaplatenia a trov konania na tom základe, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava a žalobcom, postúpil postupca pohľadávku voči žalovaným v I. a 2. rade. Postupca a žalovaní v I. a 2. rade dňa 03.08.2006 uzavreli zmluvu o úvere č. 263109016 súčasťou ktorej boli aj všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka, je absolútnym obchodom podľa § 261 ods.3 písm. d/ Obchodného zákonníka a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V tomto prípade použitie Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže úprava premlčania je upravená v § 397 a nasl. Obchodného zákonníka. Tento právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.03.2013 sp. zn. 6M Cdo/4/2012, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. Ďalej poukázal na to, že novelizovaným ustanovením § 52 a nasl. sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 5755,42 eur, ktorá pozostávala z istiny 4643,73 eur, riadneho úroku 872,87 eur, úroku z omeškania 196,96 eur a ostatného príslušenstva 41,86 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávky, kde postupca deklaruje

aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 41,86 eur predstavuje ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 196,96 eur predstavuje úrok z omeškania, ktorý si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 6638,78 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 103,43 eur vždy k 20. Dňa v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.02.2012 do 20.07.2016 v počte 54 a celkovej výške 5516,60 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2013 do 20.07.2016 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, zvyšné splátky si žalobca neuplatňuje.

2.Súd konal v neprítomnosti žalovaných v I. a 2. rade a vedľajšieho účastníka podľa § 180 CSP.

3.Dňa 18.09.2014 doručilo Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV), podaním ktorým podľa § 93 ods. 2 a 3 Občianskeho právneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných z dôvodu, že hlavnou náplňou jeho činnosti je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účasti. Súd prvého stupňa uznesením sp.zn. 5C/28/2015-102 zo dňa 27.07.2015 zamietol námietku žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp.zn. 4Co/2/2016-116 zo dňa 14.01.2016 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, pričom poukázal na ustanovenie § 93 ods.3 OSP účinné do 31.12.2014, ktoré umožňovalo bez ďalšieho z vlastného podnetu vedľajšiemu účastníkovi vstúpiť do konania. Žalovaná v 2.rade dala súhlas do zápisnice súdu k tomu, aby vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaných na ochranu ich práv.

4. Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení na č.l.83 a 99 spisu namietal, že k zosplateniu úveru nedošlo pre porušenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ďalej namietal použitie ustanovení Obchodného zákonníka na daný prípad s tým, že po prijatí novely Občianskeho zákonníka a to konkrétne § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva a to aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou, poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014.Ďalej navrhoval, aby žalobca predložil dôkaz o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, pričom nepredloženie tohto dôkazu znamená nesplnenie povinnosti banky zaslať túto výzvu, pričom túto povinnosť vyvodil aj Okresný súd Považská Bystrica sp. zn. 3C/195/2014 zo dňa 05.03.2015. Z oznámenia o mimoriadnej splatnosti zo úveru žalobcom sa tento mylne domnieva, že úver môže zosplatiť, pričom vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je výlučným oprávnením banky a žalobca takéto oprávnenie nemá, keďže nemá bankovú licenciu, teda postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, teda žalobca nie je oprávnený z hmotného práva uplatňovať voči žalovaným žiadne nároky zo zmluvy, poukázal aj na absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky uverejnený v Bulletin Slovenskej advokácie, rok 2007, číslo 10, ktorý pripojil a žiadal žalobu zamietnuť.

5. Právny zástupca žalovanej v 2. rade v písomnom vyjadrení na č.l.192 spisu uviedol, že žalobca vo svojom podaní argumentuje článkom II ods.3 Zmluvy o splátkovom úvere a bodom 10.3 VOP tým, že si banka s klientom mala časť obsahu zmluvy určiť s odkazom na VOP a následným podpisom zmluvy, ktorej súčasťou sú VOP, súhlasil s ich obsahom a zaviazal sa ich dodržiavať. Následne žalobca vyvodil názor, že v zmysle bodu 10.3. VOP sa výzva zo dňa 14.05.2012 považuje za doručенú a tým mali byť splnené všetky povinnosti, ktoré ukladá § 92 ods.8 Zákona o bankách. Žalovaná v 2. rade s týmto názorom žalobcu nesúhlasí, nakoľko znenie VOP, ktoré je v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona je neplatné. Zdôraznil, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách má kogentný charakter, čo znamená, že sa od neho nemožno odchýliť, ani toto ustanovenie dohodou vylúčiť, žalovaná ďalej spochybňuje doručenie výzvy zo dňa 14.05.2012, ktoré žalobca nepreukázal, preto v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno preukázania namietanej skutočnosti, teda žalobca nedisponuje aktívnou legitímáciou v konaní, nakoľko naňho nebolo platne postúpené právo, ktoré si v tomto konaní uplatňuje, preto žiadal žalobu zamietnuť.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení č.l.133 spisu uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách. Toto ustanovenie vyžaduje,

aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní čo bolo preukázané prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky ako aj predloženými výzvami a to nielen výzvou zo dňa 14.05.2012, ale aj oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013, ku ktorému žalobca pripojil doručenkú, teda bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením záväzku voči banka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva, pričom žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods.8 ZoB nemožno spájať z aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva, táto norma nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovanému, ale administratívnu zodpovednosť banky postihnutel'nú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods.1 ZoB, v tomto smere poukázal na názor doc. B.. C.Á. R. O. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015 podľa ktorého doručenie výzvy žalovaným nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce z § 50 ods.1 zákona o bankách. Pokiaľ ide o omeškanie v zmysle prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky bolo ku dňu postúpenia 553 dní. Právny predchodca žalobcu splnil zákonom stanovené podmienky zosplatnenia úveru stanovené v § 565 a 53 ods.9 Občianskeho zákonníka podľa ktorého musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Žalobca tiež otázku aktívnej vecnej legitimácie žalobu a platného postúpenia pohľadávky preukázal oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, preto žiadal žalobe vyhovieť.

7.Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0263109016zo dňa 03.08.2006 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. a žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi, na základe ktorej bol právnym predchodcom žalobu poskytnutý žalovaným v 1. a 2. rade úver vo výške 6638,78 eur /200000 Sk/, ktorý sa zaviazali splácať v 119-ich mesačných splátkach po 103,43 eur /3116 Sk/ vždy k 20. dňu v mesiaci pri splatnosti prvej splátky 20.09.2006 a konečnej splatnosti úveru 20.07.2016 pri RPMN 15,78%. Súčasťou zmluvy bolo VOP právneho predchodcu žalobcu v článku 10.3 VOP sa uvádza, že sa zásielka v tuzemsku považuje za doručenie tretí deň po jej odoslaní to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela podľa vlastného uváženia, písomnosti v poštovom styku formou obyčajnej listovej zásielky.

8.Zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. 0655/2013/CE zo dňa 27.06.2013 č.l.25-33 spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava postúpila spornú pohľadávku na žalobcu, pričom z prílohy č. 1 vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade boli v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní 553 dní.

9.Z výzvy na č.l.107a 139 spisu vyplýva, že žalovaný v 1. bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný výzvou zo dňa 14.05.2012 na úhradu pohľadávky v lehote 10 dní, pričom doručenie tejto výzvy žalobca nepreukázal. Žalovanej v 2. rade takáto výzva nebola zaslaná a ani doručená.

10.Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

11.Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12.Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky

alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

13.Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

14.Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

15.Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16.Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18.Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

19.Podľa § 121 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali. Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

20.Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

21.Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22.Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23.Podľa § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 92 ods.8 zákona č.483/2001 o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou/ ďalej len "postupník"/, aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo

pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Súd mal preukázané, i keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Pre odporcu ako spotrebiteľa je nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednávajúcu vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, ako aj z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie.

26. V judikatúre bol prijatý záver, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Preto musí podľa názoru súdu platiť aj naopak, že samotným uzavretím zmluvy o úvere ako obchodného záväzkového vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ vopred ovplyvniť, sa nemôže tento vzdať výhodnejšej právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal.

27. Súd sa v prvom rade zaoberal ex offo námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní a dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na terajšieho žalobcu z dôvodu, že nebolo naplnené ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách, keď výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 14.05.2012 bola síce vygenerovaná zo systému právneho predchodcu žalobcu avšak jej doručenie žalobcu nepreukázal, tiež súd poukazuje na to, že vo výzve zo dňa 14.05.2012 bola lehota na plnenie 10 dní, pričom táto lehota je príliš krátka /§53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka zakotvuje 15 dňovú lehotu/ z dôvodu, že v danom prípade bolo dohodnutých v zmluve o splátkovom úvere 119 splátok, pričom Krajský súd v Trenčíne svojím rozhodnutím sp. zn 17Co 1277/2015 z 14.12.2016 poukázal na to, že zmluvné dojednanie v bode 7.6.1.VOP, ktoré upravuje možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru už po 10-ich dňoch omeškania je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, pretože oprávňuje veriteľa už pri omeškaní s jednou splátkou, ktoré omeškania môže trvať viac ako 10 dní žiadať vrátenie celého úveru s príslušenstvom v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Pri počte mesačných splátok 108 predstavuje doba splácania 7,5 roka a v pomere k tomuto obdobiu a frekvencii splátok je " nesankcionovaná" doba omeškania 10 dní v príkrom nepomere. Uvedené zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z pripojených VOP bodu 7.6.1právneho predchodcu žalobcu na ktorý odkazuje pri zosplatení úveru vyplýva, že ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V danom prípade bolo podľa zmluvy o splátkovom úvere dohodnutých medzi účastníkmi konania 119 splátok a doba splácania

bola dohodnutá na 9,8 roka, teda dohodnutá doba zosplatnenia 10 dní je nepochybne absolútne neplatná a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou tak, ako uvádza vo svojom rozhodnutí krajský súd, teda samotné zosplatnenie je neplatné. V danom prípade súd zistil, že právny predchodca žalobcu nedoručil výzvu na plnenie žalovanému v 1. rade zo dňa 14.05.2012, takýto doklad nepredložil a tiež vôbec nepreukázal existenciu výzvy na plnenie žalovanej v 2. rade ako druhej dlžníčke úveru a tiež nepreukázal jej doručenie čo žalovaná v 2.rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu výslovne namietala a napriek tomu úver zosplatnil a pohľadávku postúpil, teda neplatnosť postúpenia pohľadávky je zjavná v tom, že pohľadávka nie je daná a na takúto zjavnú neplatnosť postúpenia pohľadávky nemôže súd neprihliadať a ako absolútnu neplatnosť právneho úkonu je povinný ju zohľadniť z moci úradnej, v danom prípade nič nemení ani to, že oznámenie o postúpení pohľadávky dostatočne preukazuje vecnú legitimáciu nadobúdateľa a nie je potrebné skúmať samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky viď rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 1049/2014 zo dňa 09.12.2015. V danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal doručenie výziev žalovaným v I. a 2. rade, pričom výzva voči žalovanej v 2. rade ani nebola bankou vygenerovaná zo systému, teda žalobca ani jej existenciu nepreukázal a tiež nepreukázal jej doručenie žalovanému v 1.rade a žalovanej v 2. rade čo výslovne v konaní žalovaná v 2. rade prostredníctvom svojho zástupcu namietala, preto nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru a následne k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Navyše lehota 10 dní vo výzve zo dňa 12.05.2012 bola označená ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktorá je absolútne neplatná podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, teda nemohlo dôjsť následne ani k platnému zosplatneniu úveru, lebo úver, môže platne zosplatniť len banka, teda právny predchodca žalobcu ako banka platne nepostúpil pohľadávku na žalobcu, lebo žalobca v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné podmienky stanovené v § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, teda, že pohľadávka v čase postúpenia pohľadávky existovala, že finančné prostriedky boli žalovaným v I. a 2. rade poskytnuté, lebo túto povinnosť súd nemal za splnenú len z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky ako jednostranného vyhlásenia, ktorá nepreukazuje, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách, ktoré má kogentný charakter, to znamená, že sa od neho nemožno odchyliť a ani dohodou toto ustanovenie vylúčiť, pre absenciu predchádzajúcej výzvy klientovi banky, že je v omeškaní a že postúpenie sa týka časti peňažného záväzku v omeškaní / splatná pohľadávka/, že došlo k platnému zosplatneniu úveru a pre nesplnenie týchto zákonných podmienok nie je pohľadávka banky postupiteľná na žalobcu, preto súd žalobu ako nedôvodnú pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní zamietol.

28.Sudca vypracoval rozsudok v predĺženej lehote podľa § 223 ods.3 CSP na základe žiadosti sudcu zo dňa 15.06.2017.

29. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 CSP tak, že žalovanému v I. rade náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli. Úspešnej žalovanej v 2. rade súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 100% a taktiež vedľajšiemu účastníkovi súd priznal plnú náhradu trov konania vo výške 100%, lebo bol v konaní plne úspešný a písomnými vyjadreniami plne hájil záujmy žalovaných v I. a 2. rade ako spotrebiteľov v tomto konaní. Podľa § 262 ods.2 CSP o trovách konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti konania vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.